

בספר כל שקרי האקדמיה של הזוג אלמוג, מתואר סיפור שממחיש את כוחה של חוכמת ההמונים. בקורס להיסטוריה התלמידים קיבלו משימה להכניס ערך על פרשה היסטורית פיקטיבית לויקיפדיה. הערך ירד מויקיפדיה, תוך 26 דקות ומדובר באנציקלופדיה על עשרות מיליונים של ערכים. לעומת זאת לכתבי עת מדעיים לוקח חודשים רבים כדי להוריד מאמרים שיש בהם טעויות או זיופים. ויקיפדיה לטענתם עוברת ממעמד של מקור ידע משני למקור ידע ראשי, לגיטימי, אמין, שמחליף את השאלה מהי העטיפה שבה דבר פורסם לשאלת התוכן של המידע.

הם חוזים שכמו שמבקר הקולנוע והספרות נעלמו מחיינו, היות וכולם מבקרים של תחומי האומנות כך תהיה במה עולמית למדע שבה כל התחומים יקבלו במה וכל חוקר או אזרח מן השורה שמתעניין במדע יוכלו להגיב בדיון רציני ומכבד על החידושים האחרונים במדע, כך שבמקום שהם יגיעו, אם בכלל לפרסום, הפרסומים יהיו נגישים באופן מיידי.

המהפיכה הדיגיטלית הולכת להפוך, upside down, את אחד המוסדות הכי עתיקים בעולם, המהפיכה הזו תהיה מהפיכה שקטה, מהפיכה שתתרחש במקום בשדה הקרב באמצעות מקלדות במרחב הדיגיטלי.

בעתיד במקום פרופסורים שמאחוריהם שובל של מאמרים, יהיו ערכים ומגיבים טאלנטים, אנשים שיוערכו לא לפי האימפקט המחקרי שלהם שנקבע על פי דירוג של ציטוטים אלא בגלל הסמכות שהקהילה נתנה להם ושאותה הם רכשו בצורה דמוקרטית ולא באמצעות טריקים ודילים מאחורי הקלעים, אותה קהילה לא תהיה רק הקהילה המדעית אלא הקהילה הרחבה, קהילה אזרחית מכל רחבי העולם שמתעניינת בנישה מסויימת בתחום המדע.

הבמה הזו תוכל להתקיים כמקום אובייקטיבי אם היא לא תירכש שוב על ידי ההוצאות לאור הגדולות של האקדמיה, אם כמו ויקיפדיה, ידע לא ייכנס שוב לפקטור של כסף ושליטה מרכזית. התלמידים היום באוניברסיטאות הם הדור האחרון שיכיר את המערכת האקדמית הישנה, שמאיישת מגוון של תפקידים ותארים: מרצים מן החוץ, סגל זוטרי ובכיר, דוקטורים עם וותק וקביעות וכאלה שלעולם לא יקבלו, פרופסורים, נספחים, דיקנים, אמריטוס, ד"ר לשם כבוד, שופטים בכירים בכתבי עת מדעיים, עורכים בכתבי עת, עורכי משנה בכתבי עת, grant dealers, מוכני ייעוץ לחוקרים על במת הפרסום "הנחשבת".

המודל ההיררכי הזה הולך להיעלם לאיטו עם היעלמות הסלקטיביות שמאפשרת ל-cycle האקדמי להתנהל כמעגל סגור של חוקרים שחוקרים כדי לפרסם, ומייצרים עשרות אלפי מאמרים שנשלחים לעורכים ושופטים-עמיתים, שרוכשים כוח במועדון הסגור של האקדמיה באמצעות יכולת הדחייה והסלקציה והיכולת, או יותר נכון היומרה, לתת את ה-חותמת המדעית.